

Foto: Sebastian Seidl

Nogometni turnir Iniciativ Angola

V soboto, 4. junija, je v športnem parku Welzenegg potekal že 5. turnir Cup of colours.

Na nogometnem turnirju se je pomerilo 24 moštev različnih narodnosti. Zmagovalni pokal je prejela ekipa Romunije, drugo mesto so zasedli igralci iz Argentine, za tretje mesto pa sta se potegovali ekipi iz Belgije in Kosova. Tekmo so dobili igralci iz Belgije.

Tudi to leto smo podelili pokal za fair play (pošteno igro), ki ga je tokrat prejela ekipa Angola.

Turnir je potekal v prijateljskem in prijetnem, a vseeno športno-tekmovalnem vzdušju, kjer je bilo tudi tokrat močno prisotno sporočilo spoštovanja različnosti.

Verjamemo, da je tudi takšen turnir spodbuda za boj proti rasizmu. Še enkrat pa čestitke dijakom TAK, ki so tako profesionalno organizirali že peti turnir Cup of colours!

Križarske vojne - nekoč in danes

“

Sovraštvo je temna sila, ki veriži svet, le božja ljubezen premaguje temo in strah!

Pred kratkim mi je razburjena žena govorila, da bi morali vse begunce iz Sirije, Afganistana in drugih krajev potopiti v Sredozemskem morju. Prihajajo k nam, da nam odžirajo kruh, jemljejo zaslužno penzijo in nas pehajo v uboštvo.

Še bolj, kakor je bila žena naježena in razburjena, sem bil jaz osupel. Poznam ženo, ki hodi vedno - ne samo ob nedeljah - k sv. maši in se ponaša, koliko rožnih vencev vsak dan zmoli.

Nadaljevala je svoj gnev s parolami, ki jih širijo določene stranke.

Vsaka moja beseda je bila zaman. Vztrajala je pri svoji trmi, češ, »da bomo že še videli, kaj nas čaka.«

Res nas čaka prihodnost, ki je lahko grozljiva, skrajno nevarna in nasilna in ki odriva mavrico mirnega stoletja v tisto daljavo, od koder nam lahko pomaga samo ON, ki nas kliče k stalnemu spreobrnjenju - najprej nas in tudi druge.

Ne smemo biti slepi in gluhi za preteklost, ko so križarske vojne povzročile toliko krvi in mučencev. Ne moremo zamolčati, kako kruto so se vojskovale krščanske države Evrope med seboj. Kdo je povzročil prvo in drugo svetovno vojno?

Kdo je izkoriščal nerazvite kraje Afrike, Azije v svojih imperialističnih kleščah? Kdo je iz-

rabljal in zlorabljal surovine in celo sužnje črne celine za lastno bogatenje? -

Ustavimo se v zgodovini, da bomo treznejše in s trkanjem na lastne prsi bolje ali pravičneje razumeli današnji čas.

Kaj se je človek naučil iz zgodovine? Ničesar! Še vedno se ravna po starozavezni ali poganski logiki: zob za zob!

Kje je rešitev?

Jesus nas je učil, da imamo skupnega Očeta v nebesih. Zato molimo očenaš! On je oče ne samo kristjanov, judov, temveč tudi muslimanov, budistov, hindujcev, sploh vseh ljudi na tej preizkušeni zemeljski obli.

Ali se res vedemo tudi mi kot otroci istega očeta, hkrati kot sestre in bratje drugih Očetovih otrok? Vem, da je to pridigarska misel - a še kako aktualna!

Poleg mnogih drugih živijo predvsem naše misijonarke in naši misijonarji to osnovno in bistveno sporočilo sestrstva in bratstva vsega človeštva - kljub vsem zapeljanim ideologom in teroristom.

Sovraštvo je temna sila, ki veriži svet, le božja ljubezen premaguje temo in strah!

Zaupajmo Njemu, ki nam zagotavlja, da je vedno z nami!

Jože Kopeinig

Glasovi za Angolo

Mnogo glasov je že zapelo za Angolo, vendar pa so 25. maja 2016 ob 19.30 v Kulturnem domu Danica v Šentprimozu zapeli še s posebnim zanosom in veseljem, saj je mladinsko društvo z dobredelnim koncertom »Glasovi za Angolo« praznovalo 20 let svojega delovanja za Angolo. Na koncertu so nastopili Mladinski zbor Kulturnega društva SPD DANICA, Koroški deželni mladinski zbor (Kärntner Landesjugendchor) in vokalna skupina Chili da Mur. Dvorana je bila nabito polna, ne samo z obiskovalci koncerta, temveč predvsem s pozitivnim vzdušjem, ki so ga ustvarili nastopajoči. Vsakdo je lahko na koncertu užival v dobri glasbi z zavestjo, da je združil prijetno s koristnim, saj je bil izkupiček koncerta (6.000€) namenjen podpori vaške šole v Quitili. V društvu se s hvaležnostjo oziramo na pretekla leta delovanja, predvsem pa smo hvaležni vsem mladim in mladim po srcu, ki so v teh letih prostovoljno darovali svoj čas za boljše prihodnost otrok in mladih v Angoli.

Etiopija živi v bolečini in upanju

PIŠE
JOŽE ANDOLŠEK

Od ponedeljka, 23. maja, pa do srede, 1. junija, smo bili pri prisrčnih ljudeh v Etiopiji. Prinesli smo jim vaše darove. Spoznali smo, da so bili prav oni za nas največje darilo! Nekaj tega smo zabeležili v sliki, filmu in besedi!

Življenje v Etiopiji je bolj umirjeno, ljudje ne poznajo naglice, nikomur se nikamor ne mudi. Vzamejo si čas drug za drugega, posebno pa za gosta.

Tudi ob tokratnem obisku v Etiopiji sem se vsak dan srečeval z otroki in mladimi, ki jim žarijo oči. In vsak dan sem se srečal s številnimi, ki se jim je na obrazu videla bolečina.

Tokrat sta bila z mano snemalca Angelo Kreuzbereger in Branko Orasche. Posnela sta slike, da bi ljudje ob njih, ko bi jih videli, odprli srce za lačne in bolne ter jim pomagali do človeškega dostojanstva.

Vse dni je bil z nami provincial salezijanec v Etiopiji p. Estifanos Gebremeskel.

Kar naslednji dan po prihodu smo se odpravili na sever v pokrajino Afar, kjer je zaradi suše poginila vsa živina. Družinam v odročnih vaseh salezijanci pripeljejo to, kar najbolj potrebujejo – vodo, mleko v prahu in riž. Husein, oče devetih otrok, se je zahvaljeval, ker imajo zaradi naše pomoči njegovi otroci vsak dan obrok hrane. Podarili smo mu nekaj denarja, čokolado in vitamine za otroke. Oči so mu žarele.

Dve tragediji, poleg lakote in suše, mi trgata srce: to sta preprodaja človeških organov in prostitucija.

Zelo ganljivo je bilo v družini, kjer smo s pomočjo dobrotnikov rešili sina, da mu v Libiji (kamor je odšel, da bi našel delo ter pomagal številni družini) kriminalna družba ni odvzela notranjih organov. Do te družine je bila dolga pot. Po sedmih urah vožnje po makadamski cesti smo prispeli pod vznožje hriba, povsem blizu eritrejske meje. Tu so nas že pričakovali nekateri člani družine ter nam pomagali nositi darove za družino in filmsko opremo. Skupaj smo se zagrizli v strmino hriba, kamor ne more nobeno prevozno sredstvo. Po dobri uri hoje smo prispeli v družino Hagosa. Snidenja z družino ni mogoče opisati z besedami. Kar vsa družina se je zbrala. Videti je bilo, da so se pripravljali na to srečanje. Bilo je zelo ganljivo, ko se je mama Hagosa zahvaljevala, da smo ji rešili sina pred noži kriminalcev. Rekla je: »Nad vse smo vam hvaležni, da se je sin živ vrnil domov!« Nato so nas pogostili s svojo narodno jedjo, ingero, in pa s »coffee ceremony«, kot je pri njih navada.

Naslednji dan smo bili v nočnih urah s sobratom Brahamijem in dvema don Boskovima prostovoljkama, Melanesh in Terezo (posvečeni laikinji, ki živita v svetu don Boskovo karizmo), na ulicah Adis Abebe. Tako smo bili priče dogajanja nočnega življenja.

Otroci in mladi spijo na pločnikih, dekleta se prodajajo. Salezijanci ne gledajo proč, ampak so z domačinkama – don Boskovima prostovoljkama – uredili dom, kamor se lahko dekleta zatečejo. Melanesh in Tereza sta čudoviti ženi in povsem predani don Boskovemu preventivnemu sistemu vzgoje.

Awet, ki jo prostovoljki dobro poznata, nam je v minibusu pripovedovala svojo zgodbo. Večkrat je izbruhnila v jok. Mama leži doma na bolniški postelji. Oče jih je zapustil. Ima še dve sestri in dva brata. V baru, kjer dela od dveh popoldan do desetih zvečer, zasluži na mesec 40 evrov, kar pa ni dovolj, da bi nahranila družino. Da bi družina imela vsakdanji kruh, se prodaja za povsem majhen denar. Med pogovorom sem iz njenih gest takoj zaznal, da se dobro razume z Melanesh. Prostovoljka, kot bi želela povedati nekaj pomembnega,

Dekle, ki dela v baru

Suša, ki pesti Etiopijo

Oče Hagosa, ki smo ga odkupili

pravi: »Papež Frančišek želi, da naj kristjani, posebno redovniki, tvegamo in gremo iz svojega ugodja na obrobje, tja, kjer ljudje, zlasti mladi, trpijo.« In še doda: »Delo z dekleti ni lahko, toda ker sva posvečeni, laže sprejemava njihove rane in jim ponudiva zavetje, kadar želijo dekleta varnost!«

Slišali pa smo tudi zgodbe, ki so polne upanja. Naslednji dan smo se v nočni uri v baru srečali z dekletom, ki ima 19 let in že od 16. leta prodaja svoje telo. Prostovoljka Melanesh je pretrgala tišino in nam pripovedovala, kako kruto se usoda poigrava z mladimi.

S provincialom Estifanosom, prostovoljko Melanesh in dekletom sedimo in pijemo tonik. Na vprašanje, kaj bi želela, ta izpove željo: »Rada bi postala fri-

Starša od Hagosa.

Pokrajina na severu Etiopije

zerka!« Prostovoljki sem dal potreben denar, da bi lahko začela učno dobo. Od veselja, da bo lahko začela novo življenje, je zajokala. Naslednji dan je Melanesh javila, da sta se vpisali v učno dobo.

Ko sem bil pred leti s snemalcema Ivanom Klaričem in Brankom Oraschejem na severu Etiopije, je takratna maturantka Sawith povedala v kamero: »Sem otrok sirota. Ker starša nista imela denarja za zdravlila, sta umrla, ko sem bila še povsem majhna. Rada bi postala zdravnica, da bi zdravlila otroke sirote, bolne in vse tiste, ki nimajo denarja!«

Sawith je v tem letu končala študij medicine. Postala je zdravnica. Pred kamero mi je spet povedala, da bi rada zdravlila otroke sirote in vse tiste, ki so bolni in nimajo denarja, da bi obiskali zdravnika in si kupila zdravlila ...

Popoldne je prišla tudi študentka farmacije Selamawit, ki prejema štipendijo. Je zelo dobra študentka. Ob večernih urah pa dela v lekarni.

Študentje, ki prihajajo po »štipendijo«, morajo predložiti spričevalo. Sam nisem bil za ta način sodelovanja, pa je provincial Estifanos vztrajal, da je ta način za študente zelo primeren. Tako se po meni lahko mladi zahvalijo svojim dobrotnikom. Nekateri poznajo svoje dobrotnike in so z njimi povezani z navadno pošto, nekateri pa si z njimi dopisujejo po elektronski pošti.

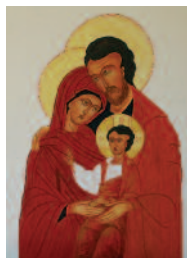
Ko sem odhajal v Etiopijo, mi je nekdo napisal: »Naj bo vse Njegovo!«

Tu res ne gre drugače, kakor zaupati v Božjo bližino, sicer bi bil še bolj zlomljen. Mladi so nas pustili blizu, da smo se smeli dotikati njihovih ran, ki so kakor naše rane zaznavne v Jezusovih ranah.

PIŠE
MATEJA RIHTER

Skupaj gradimo cerkev sv. Jožefa v Punalurju

Ikone za misijone

Zefka in Dolfi Glinik naredita veliko dobrega za misijone. Med

drugim gospa Zefka prevaja pisma, ki jih misijonski bogoslovci pošiljajo svojim dobrotnikom. V misijonske dežele sta poslala že veliko svojih ikon, ravno sedaj pa ustvarjata ikono sv. Jožefa za novo cerkev v Punalurju.

Z veliko ljubezni sta pet let skrbela za duhovnika Antona Cvetka, ki je bival pri njej. Želela sta napolniti praznino, ki je nastala po njegovi smrti. Že prej je gospa Zefka udeležila tečaja slikanja ikon pri Anici Vrečar. »Žena je šla na tečaj, sam pa sem šel le gledat, a so me potem navdušili za slikanje ikon,« pove Dolfi, ki je že vedno imel veselje do slikanja, potem pa je prišla še prava priložnost. Vedno slikata vsak svojo ikono, a tudi pomagata drug dru-

gemu. Ob delu molita ali pojeta, saj se na ikoni opazi, če je bila narejena ob meditaciji, potem izžareva svetost. Veliko ikono sv. Jožefa bosta poklonila v Punalur za novo cerkev. »Škof Selvister je to ikono sam izbral,« z veseljem pove Zefka Glinik.

Hvala vama, Zefka in Dolfi Glinik, da imata za misijone vedno odprto srce in odprte roke.

HVALA

tudi vsem dobrotnicam in dobrotnikom, ki ste za cerkev sv. Jožefa darovali ob 80-letnici župnika Hanzeja Dersule.

Želimo mu obilo blagoslova in se mu zahvaljujemo za ta dar!

Vodja naše misijonske pisarne, Jože Kopeinig, pa se je s pismom obrnil na vse Jožefe, Pepije, Jožice, Pepce ... v deželi. Svoje darove za cerkev sv. Jožefa lahko nakažete na naš konto pri

Posojilnici Zvezi Bank:

IBAN: AT10391000000056747

BIC: VSGKAT2K

Hvala za vsak vaš dar, ki ljudem v misijonih pokaže, da niso sami.

NOVOMAŠNIKA

Kakšno veliko veselje je vsaka nova maša! Hvala dobrotnikom, ki ste k temu pripomogli.

TOMY VALLIYAMTHADATHIL

DOBROTNIKI: Ž. ŠMARJETA

MANU KUZHIVELIPARAMBIL

DOBROTNIK: OŽBOLT

Njuno semenišče: Kristu Jyoti College, Kirshnarajpuram, Bosco Nagar T C Palaya, 560036 Bangalore, Karnataka, India

NOVI MISIJSKI BOGOSLOVCI

V hvaležnosti vam predstavljamo nove kandidate za duhovniški poklic.

JAN VAKUČÁK

DOBROTNIK: N. N. DUHOVNIK

ANATOLIJ VITALIJEVIČ

DOBROTNICA: NEIMENOVANA

JOSEPH VELLAPPALLIKUZHIIYL

DOBROTNIK: MOŽ IZ SEL

Njuno semenišče: Kijev, Tomaž Mavrič, Vul. Krasnodonska 1a, 03035 Kijev, Ukrajina

Njegovo semenišče: Catholic Metropolitan's House P.B. No. 71, Kottayam - 686001, Kerala, India

MISIJSKI MOLITVENI NAMENI

AVGUST
2016

Da bi kristjani z življenjem po evangeliju pričali za vero, poštenost in ljubezen do bližnjega.

SEPTEMBER
2016

Da bi se kristjani po prejemanju zakramentov in premišljevanju Svetega Pisma vedno bolj zavedali svoje odgovornosti za evangelizacijo.

OKTOBER
2016

Da bi svetovni dan misijonov v vseh krščanskih občestvih poživil evangeljsko veselje in zavest odgovornosti za njegovo oznanjevanje.

HVALA

ZA VAŠE MISIJSKE DAROVE

Dobro srce deli

DAROVI

od 24. 5. 2016 do 12. 7. 2016

Misijonske darove za mašne intencije, za misijonske bogoslovce, za cerkve v Zambiji in Malaviju, za Koroško vas na Madagaskarju, za kolesa v Afriki ... lahko oddate v naši misijonski pisarni v Celovcu. Če želite, vam pošljemo vplačilnice.

Naš misijonski konto je odprt pri Zvezi Bank Klagenfurt/Celovec, bančna številka: 39100, številka konta: 56.747. Za nakazilo iz tujine uporabite IBAN: AT10 3910 0000 0005 6747, BIC: VSGKAT2K

Za bogoslovce: Neimenovana iz fare Št. Vid 100,-, Slovenski verniki iz Borovelj 196,-, Moško gibanje Brnca 400,-, ž. Hodiše 50,-, E. W. 50,-, ž. Kotmara vas 2.400,-, ž. Žitara vas 200,-, ž. Škocjan 600,-, ž. Št. Ilj 100,-, B. M. 100,-

Za misijone: N. N. 230,-

Za sv. maše: Ž. Dolina 450,-, ž. Št. Lenart pri Sedmih studencih 126,-, ž. Sveče 270,-, ž. Št. Ilj 1.188,-, ž. Bilčovs 1.917,-

Za Madagaskar – Pedro Opeka: C. K. 100,-, M. R., Tuce 50,-, J. T. 50,-

Za cerkev sv. Jožefa v Punalurju v Indiji (ob 80-letnici Hanzeja Dersule): Ž. Grebinj, Grebinjski kloster in Ruda 7.000,-, P. in B. R. 50,-, F. T., Šmarjeta 100,-, N. N., Črnuče 100,-

Za MIVA kolesa: Ž. Sveče 100,-, K. V. 200,-, ž. Vogrče 200,-, ž. Globasnica 750,-, ž. Šteben 50,-, L. S. 100,-, N. N., Sele 100,-, S. T. 200,-

Za Kerinovo cerkev na Madagaskarju: Ž. Lipa ob Vrbi 100,-, ž. Sv. Peter im Katschtal 20,-, ž. Rožek 100,-, ž. Celovec – St. Hemma 200,-

Botrstvo za Etiopijo: F. M. 50,-, P. L. 42,-, M. J. 21,-, L. K. 250,-, M. K. 250,-, U. F. in E. T. 1.250,-, M. J. 21,-

Za Etiopijo: A. N. 250,-, B. G. 50,-

Za civilnike v Zambiji: 1.300,-

Gost v Tinjah:
misijonar
Janez Mujdrica

Z ljudmi in za ljudi

Radko Rudež, Mlakar, Mesec, Mujdrica – slovenski jezuiti v Zambiji, božič 2015

PIŠE MATEJA RIHTER

Misijonarji z vsega sveta so redni gostje v Tinjah. Še posebej veliko pa je veselje, ko Tinje obišejo slovenski misijonarji. Junija je bil gost jezuit Janez Mujdrica, ki deluje v Zambiji.

Janez Mujdrica pove, da ga je za misijone navdušil pokojni Radko Rudež, ki je umrl pred nekaj meseci. »Na stara leta je bil v domu za jezuite, bil je skoraj gluha, a rekel je, da najbolj jasno sliši prav moj glas,« pripoveduje Mujdrica, na katerega je Rudež naredil velik vtis.

Ko je bil Mujdrica star 12 let, je šel k maminemu bratrancu salezijancu v Prištino. Tam je imel prijatelje različnih narodnosti in veroizpovedi, »tam so se mi razširila obzorja.«

O svojem dnevu pove, da vstane ob četrti uri, ob šestih imajo sv. mašo v ka-

pelj. »Nato grem na 20 kilometrov oddaljeno katoliško univerzo, kjer že osem let poučujem religiozno vzgojo ter psihologijo, religijo in znanost, predavam tudi o ekumenizmu.«

Opaža, da je v afriški religiji še zelo močno prisotno vraževerje. »Na šoli naglašujemo, da je treba modro misliti in delati, to bo Bog blagoslovil,« pripoveduje. Ko je prišel v Zambijo, je imela štiri milijone prebivalcev, sedaj jih ima 15 milijonov. »Že Mandela je dejal, da so otroci naše največje bogastvo. Tega se ljudje zavedajo,« doda Mujdrica, ki se je po obisku domovine vrnil v Kitwe, drugo največje mesto v Zambiji, kjer s srcem deluje že 43 let.

“

*Na šoli
naglašujemo,
da je treba
modro misliti
in delati,
to bo Bog
blagoslovil!*

Slovenska misijonska pisarna se veseli obiska misijonarja Mujdrice.